

35 éves a Miklós Néptáncegyüttes

A Miklós Néptáncegyüttes számára különösen fontos év az idei. Amellett, hogy fennállásának 35. évfordulóját ünnepli, bejutott a megyei Prima Díj Népművészet kategóriájának középdöntőjébe. Ebből az alkalomból kerestük meg az együttes két irányítóját, Polgár Anitát és Szilágyi Eriket.

- Elsőként az együttesvezető Polgár Anitához fordulok. Az eltelt 35 év alatt sikerekkel vagy inkább nehézségekkel volt kikövezve a Miklós Néptáncegyüttes útja?

- Mindkettővel, hiszen mindkettő hozzátartozik egy néptáncegyüttes életéhez. Korábban is volt néptánc városunkban, de hivatalosan 1975-ben alakult meg az együttes, ami igencsak régen volt. Nagyon sokaknak köszönhető, hogy ennyi ideig fennmaradt és ma is működik. Nagy veszteség volt számunkra Gál András halála, aki hosszú ideig vezette az együttest Szalavári Annával közösen. Ez igazi vízválasztó volt számunkra, el kellett döntenünk, hogyan folytassuk tovább. A 35 éves évforduló, azt hiszem, kiváló alkalom mindenki számára, aki valaha tagja volt a csapatnak, hogy végiggondolja kapcsolatát a népművészettel, a néptáncsal.

- Ha szétnéznünk a mai táncosok között, milyen életkorúakat találunk ott?

- Több korosztályos csoportunk van. Ez nagyon fontos, hiszen a néptáncoktatásnak éppen az a lényege, hogy óvodáskortól kezdve felmenő rendszerben működjön, mivel így lehet biztosítani az utánpótlást. Most van egy 10–12 éveseket tömörítő gyerekcsoportunk, ők tavaly januárban kezdtek, majd szeptemberben folytatták. A felnőtteknél a legfiatalabb táncosunk 16, a legidősebb 40 év körüli, az átlag pedig valahol 30 év körül lehet, és ők is mindannyian gyerekkoruktól táncolnak. A célunk az volt, hogy egy szintre hozzuk a társaságot, próbáltuk megtalálni a középutat mindenki számára.

- Milyen szervezeti keretek között és milyen anyagi támogatással működik a Miklós Néptáncegyüttes?

- A Városi Művelődési Központ csoportjaként működünk, az önkormányzat anyagi támogatásából és pályázati forrásokból tartjuk fenn magunkat. Ez utóbbi ma már nagyon fontos. Büszkék vagyunk arra, hogy tavaly éppen egy pályázati siker révén rendezhettük meg a Tánclépésben a Művelődési Házban című sorozatunkat. Ennek lényege, hogy eddig nem volt rendszeres táncház a városban, csak egy-egy nagyobb esemény kapcsán rendeztünk ilyet. Ezzel szerettük volna elindítani a mi helyi néptánc-mozgalmunkat és remélem, hogy a

következő, a Művelődési Központtal közösen beadott pályázatunknak köszönhetően folytathatjuk azt idén is.

- A terjedelmi korlátok miatt nem tudjuk felsorolni az összes fellépésüket, de mit mutatnak a számok? Mennyire „foglalkoztatott” az együttes?

- Tavaly előtt mintegy ötven fellépésünk volt, azaz szinte minden hétre jutott egy. Tavaly valamivel kevesebbszer szerepeltünk, de volt egy egyhetes franciaországi turnénk, amely nagyon komoly munkát követelt meg mindenkitől. Idén egyébként szeretnénk az

a tetején, de ha meg tudjuk valósítani terveinket, a vezető együttesek közé juthatunk.

- Ismét Anitát kérdezem. Hogyan ünnepli az együttes a 35 éves jubileumot?

- Nagy dilemmát okozott számunkra, hogy a művelődési ház költözése miatt mikor és hol rendezzük meg az ünnepi műsort. Végül a tagság úgy döntött, hogy idén novemberben legyen a gála. Amellett, hogy a jelenlegi táncosok színpadra lépnek, szeretnénk, ha az „öreg táncosok” is velünk lennének. Fogjunk össze ismét! Nyilván emlékeznek még kore-

ográfiákra, melyek néhány próba után felelevenedhetnek. Sokan kerestek már közülük, hogy lesz-e gálaműsor? Most is megerősítem tehát, hogy igen, lesz, novemberben és szeretnénk, hogy minden egykori táncosunk ott legyen velünk és ott táncoljon velünk. Még egy fontos dolog az évfordulóval kapcsolatban. Egy DVD-melléklettel ellátott képeskönyvet szeretnénk megjelentetni az együttes történetéről. Már nagyon sok anyagot összegyűjtöttünk, de kérjük, akinek van fényképe, videója az

elmúlt három és fél évtizedről az juttassa el ide, hozzánk, a Művelődési Központba!

- Mit jelent az együttes életében a megyei Prima Primissima Díjra történt jelölés?

- Ilyen még nem volt az életünkben, habár nagyon sokféle szakmai díjat nyertünk már el fennállásunk során és megkaptuk a várostól a Pro Urbe elismerést. Egy szakmai bizottság döntött arról, hogy bekerültünk a középdöntőbe. A mi kategóriánk a népművészet, ahol két másik jelölttel „versengünk”. Az előbb említett, szakmai bizottság dönt majd arról, hogy közülünk ki kerül majd a döntőbe, ahol a tíz kategória egy-egy képviselője méretik meg a három megyei Prima Primissima Díjért. De emellett van egy közönségszavazólapon lehet ránk szavazni. Szeptemberben meglátjuk, mennyien tették ezt meg. De a végeredménytől függetlenül a jelölés és a középdöntőbe jutás már nagy siker, komoly elismerés minden jelenlegi és egykori táncosnak. Nem tudjuk ki vagy kik jelöltek bennünket, de köszönjük!

Turcsányi János

ottani együttes meghívni egy nagyobb városi rendezvényre. Rengeteg meghívásunk van, nem csak a városi eseményekre, de a környékbeli és távolabbi településekre is.

- Az együttes szakmai vezetője Szilágyi Erika. Komoly hosszú távú terv fogalmazódott meg az Ön fejében, egy regionális jelentőségű, törökszentmiklósi központú esemény terve. Mi is ez pontosan és mikorra válhat belőle valóság?

- Mivel a térségünkben nincs máshol szép hagyományokra visszatekintő népművészeti tábor, egy ilyet álmodtam meg. Egy olyan közép-alföldi hagyományörző tábor megteremtésére gondolok, amely minden korosztály számára lehetőséget biztosít a néptánc, a népdal és a kézművesség gyakorlására, elsajátítására. Jó lenne, ha jövő nyáron már megnyithatná kapuit az érdeklődők előtt a tábor.

- Hol helyezkedik el a néptáncegyüttesek rangsorában jelenleg a törökszentmiklósi?

- Vannak nagy, vezető együttesek Magyarországon, hogy csak a szomszédból említssem a szolnoki Tisza Táncegyüttest vagy a jászberényi Jászság Népi Együttest, de ezek közé tartozik, ugyancsak az Alföldről, a nyíregyházi Nyírség Táncegyüttes is. Mi nem vagyunk a rangsor alján és nem vagyunk még